

ljani pregnali z doma, pa bi bil tudi moral bežat z mamico mogoče daleč, prav daleč. Le ne jokaj! Vse bo še dobro, bo že Bog dal!«

»Mhm, ... mama tud zmilaj tak lecejo. »Bo zi Bog dal!«

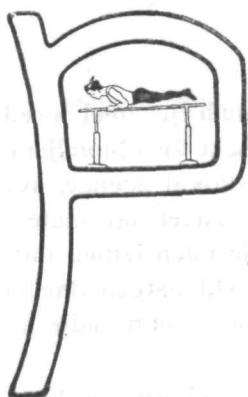
Vidite, tak revček je naš Kregarček. Vsi ga imamo radi in nobeden mu ne zameri, da še tako po otroško izgovarja besede in včasih ali bolje rečeno zmiraj tako izvrstno računa. Če pove pri računalu petkrat narobe pa vsakokrat strese glavico in trdi, da se je le zmotil, pa začne zopet od kraja. Nazadnje sam obupa nad svojo učenostjo, pogleda učiteljico in odkritosrčno pripozna: »Mi nece v glavo.« — Kedo bi mu zameril? —

KAREL ŠIROK:

Metuljček in sinica.

(Basen.)

omlad je bila v deželi. Drevje, odeto s cvetjem in brezštevlnó cvetk je dehtelo naokoli. Metuljčki so se izprehajali po poljih in ptički so žvrgoledi v gajih.

Na polju sta se srečala metuljček in sinica.

»Dobro jutro, metuljček! Srečen si! Kamorkoli se ozreš, povsod ti nudijo cvetke iz svojih čašic sladke medice. Kadarkoli želiš, se je nasrkaš do sitega. Jaz pa se moram še zdaj spomladi in večkrat tudi poleti zelo truditi, predno najdem uboren griljaj. Jeseni in pozimi pa se le redkokdaj najém do sitega. Ti, metuljček, imaš zares prijetno življenje!«

Metuljček je odgovoril sinici:

»Resnico govoriš, sinica! Prijetno življenje imam spomladi in tudi poleti se mi ne godi slabo. A kmalu bo minula prelepa pomlad in z vej se osuje cvetje. Tudi poletja bo kmalu konec in na poljanah ovenejo cvetke. Hladen veter zaveje črez polja. Takrat bom moral umreti od gladu in mraza. Ti pa boš živela dalje siromašno sicer, a živela boš vendar-le. — Kaj meniš, kdo izmed naju dveh je na boljšem? Ali je boljše uborno in dolgo živeti, ali lepó živeti in kmalu umreti?«

V nesreci.

*Tema oblaka
solnce je skrila ...
Zemlja zaplaka
v tihi bolesti ...
V dušo se žalost*

*je naselila ...
Vrne se solnce,
vrne se sreča —
v duši veselje
se ti poveča.*

Vinko Klanšeh.

